

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ומי איכא מידי, דמדאורייתא לא להוי גט, ומשום צנועות ומשום פרוצות שרינן אשת איש לעלמא?												ג.			
אין, כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש, ואפקעינהו רבנן לקידושי מיניה.											◇	ג.			
תינח קדיש בכספא, קדיש בביאה מאי איכא למימר?	רבינא לרב אשי:										;	ג.			
שוויה רבנן לבעילתו בעילת זנות.											!	ג.			
וכן לענין גיטין.	איכא דאמרי, אמר רבא:										◇	ג.			
יש אונס בגיטין.	אלמא קסבר רבא:										■	ג.			
הרי זה גיטיך אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש - אינו גט	מיתבי:										;	◇	ג.		
מת - הוא דאינו גט, הא חלה - הרי זה גט											;	ג.			
לעולם אימא לך: חלה נמי אינו גט, והיא גופה קמ"ל, דאין גט לאחר מיתה.											!	◇	ג.		
אין גט לאחר מיתה, הא תנא ליה רישא											;	ג.			
דלמא לאפוקי מדרבתינו.											!	ג.			
מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש - הרי זה גט	ת"ש:										■	;	ג.		
מאי לאו הוא הדין לחלה											;	ג.			
לא, מת דוקא, דלא ניחא ליה דתפול קמי יבם.											!	◇	ג.		
מההוא דאמר להו אי לא אתינא מכאן ועד שלשים יום ליהוי גיטא, אתא בסוף תלתין יומין ופסקיה מברא, ואמר להו חזו דאתאי חזו דאתאי	ת"ש:										■	;	◇	ג.	
לא שמיה מתיא	ואמר שמואל:										■	;	◇	ג.	
אונסא דשכיח שאני, דכיון דאיבעי ליה לאתנווי ולא אתני, איהו הוא דאפסיד אנפשיה.											!	◇	ג.		
לא שנו אלא מתקנת עזרא ואילך, שאין בתי דינין קבועין אלא בשני ובחמישי, אבל קודם תקנת עזרא שבת דינין קבועין בכל יום, אשה נשאת בכל יום.	רב שמואל בר יצחק:										■	◇	ג.		
קודם תקנת עזרא מאי דהוה הוה											;	ג.			
הכי קאמר: אי איכא בתי דינין דקבועין האידנא כקודם תקנת עזרא, אשה נשאת בכל יום.											!	◇	ג.		
הא בעינן שקדן											;	ג.			
דטריח ליה.											!	◇	ג.		
מאי שקדו?											^	ג.			
מפני מה אמרו בתולה נשאת ליום הרביעי? שאם היה לו טענת בתולים היה משכים לב"ד	דתניא:										■	!	◇	ג.	
ותנשא באחד בשבת, ואם היה לו טענת בתולים היה משכים לב"ד											;	■	!	ג.	
שקדו חכמים על תקנת בנות ישראל שיהא אדם טורח בסעודה שלשה ימים, אחד בשבת ושני בשבת ושלישי בשבת, וברביעי כונסה ומסכנה ואילך, נהגו העם לכנוס בשלישי, ולא מיחו בידם חכמים ובשני לא יכנסו, ואם מחמת האונס - מותר ומפרישין את החתן מן הכלה לילי שבת תחלה, מפני שהוא עושה חבורה.											!	■	!	◇	ג.
מאי סכנה?											^	◇	ג.		
אילימא דאמרי: בתולה הנשאת ליום הרביעי תיהרג											!	ג.			
נהגו? לגמרי ניעקריה											;	ג.			
דאמרי: בתולה הנשאת ביום הרביעי, תיבעל להגמון תחלה.	רבה:										!	◇	ג.		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ? question-שאלה- ^ answer-תירוף- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האי סכנה? אונס הוא												◇	ג.
משום דאיכא צנועות, דמסרן נפשיהו לקטלא ואתיין לידי סכנה.												◇	ג.
ולידרוש להו דאונס שר?												?	ג.
איכא פרוצות, ואיכא נמי כהנות.												◇	ג.
וליעקריה												?	ג.
גזירה עבידא דבטלא, ותקנתא דרבנן מקמי גזירה לא עקרינן.												◇	ג.
אי הכי, בשלישי נמי אתי ובעיל												?	ג.
מספיקא לא עקר נפשיה.												!	ג.
ובשני לא יכנס, ואם מחמת האונס - מותר.												◇	ג. <
מאי אונס?												^	ג.
אילמא הא דאמרן												!	ג.
התם קרי ליה סכנה, והכא קא קרי ליה אונס ותו, התם נהגו, הכא מותר												?	ג.
דאמרי: שר צבא בא לעיר.	רבא:											◇	ג.
ה"ד?												^	ג.
אי דאתי וחליף												!	ג.
ליעכב												?	ג.
לא צריכא דאתי וקבע.												◇	ג.
בג' מיהא לכנוס												?	ג.
אספרווא דידיה בג' קאתו.												!	ג.
ואיבעית אימא: מאי מחמת האונס?												◇	ג.
הרי שהיה פתו אפוי וטבחו טבוה ויינו מזוג, ומת אביו של חתן או אמה של כלה, מכניסין את המת לחדר ואת החתן ואת הכלה לחופה, ובוטל בעילת מצוה ופורש, ונוהג שבעת ימי המשתה ואחר כך נוהג שבעת ימי אבילות, וכל אותן הימים הוא ישן בין האנשים והיא ישנה בין הנשים, ואין מונעין תכשיטין מן הכלה כל שלשים יום. ודוקא אביו של חתן או אמה של כלה, דליכא איניש דטרחה להו, אבל איפכא לא.	כדתניא:											◇	ג.